

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. liepos 17 d.*

„Ekonominė ir pinigų sąjunga – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM) – Bendras pertvarkymo fondas (BPF) – BPV sprendimas dėl *ex ante* įnašų už 2021 m. apskaičiavimo – Pareiga motyvuoti – Veiksminga teisminė gynyba – Vienodas požiūris – Proporcingumo principas – BPV diskrecija – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Komisijos diskrecija – Teismo sprendimo padarinių apribojimas laiko atžvilgiu“

Byloje T-396/21

Deutsche Bank AG, įsteigta Frankfurte prie Maino (Vokietija), atstovaujama *avocats* H. Berger, M. Weber ir D. Schoo,

ieškovė,

prieš

Bendrą pertvarkymo valdybą (BPV), atstovaujamą J. Kerlin, T. Wittenberg ir D. Ceran, padedamų *avocats* H.-G. Kamann, F. Louis, P. Gey ir L. Hesse,

atsakovę,

palaikomą:

Europos Parlamento, atstovaujamo U. Rösslein, M. Menegatti ir G. Bartram,

Europos Sąjungos Tarybos, atstovaujamos J. Bauerschmidt, J. Haunold ir A. Westerhof Löfflerová,

ir

Europos Komisijos, atstovaujamos D. Triantafyllou ir A. Steiblytės,

įstojusių į bylą šalių,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas A. Kornezov, teisėjai G. De Baere, D. Petrлік (pranešėjas), K. Kecsmár ir S. Kingston,

* Proceso kalba: vokiečių.

posėdžio sekretorė S. Jund, administratorė,
atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,
įvykus 2023 m. kovo 7 d. posėdžiui,
priima šį

Sprendimą¹

- 1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Deutsche Bank AG* prašo panaikinti 2021 m. balandžio 14 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2021/22 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2021 m. apskaičiavimo (toliau – ginčijamas sprendimas), kiek tas sprendimas susijęs su ieškove.

[*Praleista*]

III. Šalių reikalavimai

- 19 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą, įskaitant jo priedus, tiek, kiek jis su ja susijęs,
 - priteisti iš BPV bylinėjimosi išlaidas.
- 20 BPV Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
 - subsidiariai, jei ginčijamas sprendimas būtų panaikintas, palikti galioti jo padarinius, kol jis bus pakeistas arba bent šešis mėnesius nuo teismo sprendimo įsiteisėjimo dienos.
- 21 Europos Parlamentas Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį tiek, kiek jis grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 22 Europos Sąjungos Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

¹ Pateikiami tik tie šio sprendimo punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano esant tikslinga paskelbti.

23 Europos Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

IV. Dėl teisės

[*Praleista*]

A. Dėl Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies ir Deleguotojo reglamento 2015/63 4–9 ir 20 straipsnių bei I priedo neteisėtumu grindžiamų prieštaravimų

1. Dėl ketvirtąjo pagrindo antros ir trečios dalių, grindžiamų Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies neteisėtumu

- 27 Ieškinio ketvirtajame pagrinde ieškovė iš esmės nurodė tris dalis. Pirmoji dalis susijusi su ginčijamu sprendimu padarytu Įgyvendinimo reglamento 2015/81 4 straipsnio, siejamo su Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu, todėl ji bus nagrinėjama vertinant šio sprendimo teisėtumą. Antra ir trečia dalys grindžiamos Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies neteisėtumu, nes ši nuostata prieštarauja, pirma, „įnašų apskaičiavimo atsižvelgiant į riziką principui“ ir, antra, SESV 114 straipsniui.
- 28 Ieškovė pateikė antrą ir trečią dalis tuo atveju, jeigu Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis turėtų būti aiškinama taip, kad galutinis tikslinis lygis, kuris turi būti pasiektas *ex ante* įnašų, surinktų iki 2023 m. gruodžio 31 d. (toliau – galutinis tikslinis lygis), suma, grindžiamas apdraustųjų indėlių suma pasibaigus aštuonerių metų pradiniam laikotarpiui nuo 2016 m. sausio 1 d. (toliau – pradinis laikotarpis). Prieš pradėdant nagrinėti minėtas dalis pirmiausia reikia išsiaiškinti minėto reglamento 69 straipsnio 1 dalies taikymo sritį.

a) Dėl Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies taikymo srities

- 29 Ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad galutinis tikslinis lygis turi būti nustatytas „statiškai“, t. y. atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą šio reglamento įsigaliojimo momentu. Taigi pagal minėtą nuostatą šis tikslinis lygis neturėtų būti nustatomas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių lygį pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 30 Visų pirma Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje iš tiesų daroma nuoroda tik į BPF finansinių išteklių sudarymo terminą. Tačiau tai nereiškia, kad galutinis tikslinis lygis turi būti apibrėžtas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 31 Be to, iš Reglamento Nr. 806/2014 parengiamųjų darbų matyti, kad steigiant BPF buvo numatytas galutinis „statiškas“ maždaug 55 mlrd. EUR tikslinis lygis, o tai atitiko 1 % visų įstaigų numatytų apdraustųjų indėlių šio reglamento įsigaliojimo momentu.
- 32 Galiausiai, atsižvelgiant į teleologinį ir sisteminį Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies aiškinimą, BPF dengiama rizika neturėtų būti vertinama atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių raidą, nes dėl šių indėlių padidėjimo nepadidės BPF naudojimo rizika.

- 33 BPV, Parlamentas, Taryba ir Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 34 Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad „pasibaigiant <...> pradiniam laikotarpiui“ „[BPF] turimų finansinių išteklių suma pasiekia bent 1 % visų kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimą visose dalyvaujančiose valstybėse narėse, apdraustųjų indėlių sumos“.
- 35 Visų pirma iš šios nuostatos formuluotės matyti, kad pradinio laikotarpio pabaigos data yra ne tik lemiamą nustatant datą, nuo kurios BPF turimų finansinių išteklių suma turi siekti bent 1 % visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visose BPeM dalyvaujančiose valstybėse narėse, apdraustųjų indėlių sumos, t. y. galutinį tikslinį lygį, bet ir patikslinant šių indėlių sumą, į kurią reikia atsižvelgti apskaičiuojant šį tikslinį lygį.
- 36 Be to, iš Reglamento Nr. 806/2014 parengiamųjų darbų matyti, kad, priešingai, nei teigia ieškovė, šio reglamento 69 straipsnio 1 dalis grindžiama dinamišku galutiniu tiksliniu lygiu, t. y. jis turi būti nustatomas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje. Iš tiesų 2013 m. liepos 10 d. pasiūlymo COM(2013) 520 *final*, kuriuo remiantis buvo priimtas minėtas reglamentas, aiškinamojo memorandumo 4.3.2 punkte Komisija paaiškino, kad galutinis tikslinis lygis išliks dinamiškas ir padidės, jei bankų sektorius augs.
- 37 Galiausiai būtinybė atsižvelgti į apdraustųjų indėlių sumos pokyčius paaiškinama *ex ante* įnašų rinkimo tikslu, t. y. visų pirma, kaip matyti iš Reglamento Nr. 806/2014 41 konstatuojamosios dalies, laikantis draudimo principais pagrįstos logikos užtikrinti, kad finansų sektorius skirtų pakankamai finansinių išteklių BPeM, kad šis galėtų atlikti savo funkcijas (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 punktą). Remiantis šio reglamento 12 konstatuojamąja dalimi, BPeM tikslas, be kita ko, savo ruožtu yra padidinti dalyvaujančių valstybių narių įstaigų stabilumą ir užkirsti kelią galimų krizių plitimui nedalyvaujančiose valstybėse narėse.
- 38 Šiuo klausimu iš pasiūlymo COM(2013) 520 *final* aiškinamojo memorandumo 4.3.2 punkto matyti, kad, jeigu bėgant laikui bankų sektorius auga, turi didėti ir finansiniai ištekliai, skirtini BPF. Taigi šio sektoriaus dydžio įvertis leidžia numatyti finansinių išteklių, kurie turėtų būti skirti BPF, sumą, kad bankų sektoriui poveikį darančios krizės atveju BPF galėtų būti panaudotas pertvarkymo priemonėms finansuoti ir taip užtikrinti veiksmingą jų taikymą pagal Reglamento Nr. 806/2014 76 straipsnio 1 dalį, siejamą su to paties reglamento 101 konstatuojamąja dalimi.
- 39 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį Sąjungos teisės aktų leidėjas pasirinko metodą, pagal kurį apdraustųjų indėlių suma siekiama įvertinti bankų sektoriaus dydį ir taip apskaičiuoti finansinius išteklius, kurie turi būti skirti BPF. Atsižvelgiant į tai, galimas apdraustųjų indėlių sumos padidėjimas nuo pradinio laikotarpio pradžios iki pabaigos atspindi bankų sektoriaus augimą, o tai reiškia, kad šio laikotarpio pabaigoje padaugėjo BPF reikalingų finansinių išteklių.
- 40 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šioje nuostatoje numatyta galutinio tikslinio lygio suma turi būti nustatoma atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje.

b) Dėl Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies teisėtumo

1) Dėl antros dalies, grindžiamos tuo, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis pažeidžia „įnašų apskaičiavimo atsižvelgiant į riziką principą“

- 41 Ieškovė teigia, kad nors Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis aiškinama taip, kad galutinis tikslinis lygis nustatomas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje, šia nuostata pažeidžiamas „įnašų apskaičiavimo atsižvelgiant į riziką principas“, kuris yra proporcingumo principo išraiška ir kyla iš Chartijos 16, 17 ir 52 straipsnių, Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies ir Direktyvos 2014/59 103 straipsnio 2 dalies antros pastraipos.
- 42 Iš tiesų, atsižvelgiant į didelį apdraustųjų indėlių sumos augimą pastaraisiais metais, pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį įstaigoms nustatoma nepagrįsta ir neproporcinga našta. Taigi visų įstaigų *ex ante* įnašai padidėjo nuo maždaug 6,9 mlrd. EUR 2016 m. iki maždaug 11,3 mlrd. EUR 2021 m., t. y. 64 %.
- 43 BPeM ir BPF apdrausta rizika per šį laikotarpį reikšmingai nepadidėjo.
- 44 BPV, Parlamentas, Taryba ir Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 45 Kaip pažymėta šio sprendimo 35–40 punktuose, galutinis tikslinis lygis, remiantis Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalimi, apibrėžiamas atsižvelgiant į visų atitinkamų įstaigų apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 46 Nors ginčydama šį galutinio tikslinio lygio nustatymo būdą ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalimi pažeidžiamas „įnašų apskaičiavimo atsižvelgiant į riziką principas“, iš jos rašytinių pastabų, visų pirma dubliko ir pastabų dėl Parlamento ir Tarybos pareiškimų, matyti, kad ji mano, jog šis „principas“ kyla iš proporcingumo principo, įtvirtinto ESS 5 straipsnio 4 dalyje.
- 47 Šiomis aplinkybėmis nebūtina priimti sprendimo dėl klausimo, ar Sąjungos teisėje egzistuoja savarankiškas „įnašų apskaičiavimo atsižvelgiant į riziką principas“. Remiantis ieškovės argumentais pakanka įvertinti, ar Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalimi pažeidžiamas proporcingumo principas.
- 48 Pagal proporcingumo principą, kuris yra vienas iš bendrųjų Sąjungos teisės principų, reikalaujama, kad Sąjungos institucijų ir organų veiksmai būtų tinkami atitinkamais teisės aktais siekiamiems teisėtiems tikslams įgyvendinti ir neviršytų to, kas būtina jiems pasiekti, todėl kai galima rinktis iš kelių tinkamų priemonių, reikia pasirinkti mažiausiai suvaržančią, o sukelti nepatogumai neturi būti neproporcingi siekiamiems tikslams (2016 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Philip Morris Brands ir kt.*, C-547/14, EU:C:2016:325, 165 punktas ir 2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 142 punktas).
- 49 Dėl šio sprendimo 48 punkte nurodytų sąlygų teisminės kontrolės reikia priminti, kad nustatydamas *ex ante* įnašų apskaičiavimo būdą Sąjungos teisės aktų leidėjas turi didelę diskreciją, nes turi imtis veiksmų srityje, kurioje būtina priimti politinius, ekonominius ir socialinius sprendimus ir kurioje privaloma atlikti sudėtingus vertinimus (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 117 ir 118 punktai).

- 50 Šiomis aplinkybėmis ir remiantis jurisprudencija, Bendrojo Teismo atliekama proporcingumo principo laikymosi kontrolė turi apsiriboti patikrinimu, ar Sąjungos teisės aktų leidėjo priimtose priemonėse yra akivaizdžiai netinkamos siekiamam tikslui įgyvendinti, ar jomis akivaizdžiai neviršijama tai, kas būtina šiam tikslui pasiekti, arba ar jos nesukelia akivaizdžiai neproporcingų nepatogumų, palyginti su minėtu tikslu (šiuo klausimu žr. 2016 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Lenkija / Parlamentas ir Taryba*, C-358/14, EU:C:2016:323, 79, 96 ir 97 punktus).
- 51 Pirma, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje numatytos taisyklės tinkamumu, iš šio sprendimo 37 punkto matyti, kad ja siekiama suteikti BPeM pakankamai išteklių, kad jis galėtų vykdyti savo funkcijas, tarp kurių, be kita ko, yra žlungančių įstaigų pertvarkymo vykdymas.
- 52 Šiuo klausimu, siekdamą įrodyti, kad galutinio tikslinio lygio nustatymo būdas yra akivaizdžiai netinkamas šio sprendimo 51 punkte nurodytam tikslui pasiekti, ieškovė iš esmės nurodo dvi argumentų kategorijas: pirmoji susijusi su apdraustųjų indėlių, kaip šio tikslinio lygio apibrėžimo kriterijaus, svarba, o antroji – su atsižvelgimu į šių indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 53 Taigi, pirma, ieškovė iš esmės teigia, kad apdraustieji indėliai nėra tinkamas kriterijus nustatant galutinį tikslinį lygį, nes šie indėliai nebūtinai kelia riziką, kad bus naudojamos BPF per pertvarkymo procedūrą.
- 54 Šiuo klausimu reikia pažymėti, jog tam, kad pasiektų šio sprendimo 51 punkte nurodytą tikslą, be to, kaip matyti iš Reglamento Nr. 806/2014 101, 104 ir 105 konstatuojamųjų dalių, Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo suteikti BPF pakankamai finansinių išteklių, kad jis galėtų įsikišti bankų sektoriaus krizės atveju ir finansuoti galimą įstaigų pertvarkymo procedūrą, vykdydamas užduotis, jam pavestas pagal to paties reglamento 76 straipsnio 1 dalį.
- 55 Šie finansiniai ištekliai, atitinkantys galutinį tikslinį lygį, turi būti vertinami atsižvelgiant į bankų sektoriaus dydį, turint omenyje, kad BPF apsaugo nuo rizikos, kurią visas šis sektorius kelia finansų sistemos stabilumui (šiuo klausimu žr. 2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 71 ir 72 punktus).
- 56 Šiuo klausimu BPV savo rašytinėse pastabose paaiškino, o ieškovė tam rimtai neprieštaravo, kad apdraustieji indėliai leido apytikriai įvertinti bankų sektoriaus dydį ir taip apskaičiuoti BPF reikiamus finansinius išteklius, kad būtų galima finansuoti pertvarkymo priemonių taikymą šio sektoriaus krizės atveju.
- 57 Iš tiesų šie indėliai yra įstaigų prisiimti įsipareigojimai, turint omenyje, kad, kaip teigia Komisija įstojimo į bylą paaiškinime, o ieškovė jai neprieštarauja, šie indėliai sudaro daugumą įsipareigojimų, bent jau didelių įstaigų atžvilgiu.
- 58 Tokiomis aplinkybėmis neįrodyta, kad apdraustieji indėliai, kaip konkreti įstaigų prisiimtų įsipareigojimų kategorija, yra akivaizdžiai netinkami bankų sektoriaus dydžiui nustatyti ir taip apskaičiuoti BPF reikiamus išteklius.
- 59 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentas, kad pertvarkymo atveju apdraustieji indėliai yra saugomi IGS, todėl jų padidėjimas nelemia BPF dengiamos rizikos padidėjimo.

- 60 Iš tiesų, nesant reikalo nagrinėti, kiek apdraustieji indėliai kelia riziką BPF finansinių išteklių naudojimui, reikia pažymėti, kad ieškovės argumentas iš tikrųjų grindžiamas prielaida, kad šie indėliai gali didėti atskirai, ir dėl tokio padidėjimo nepadidėja kiti įstaigų įsipareigojimai, dėl kurių gali kilti rizika BPF.
- 61 Vis dėlto niekas nerodo, kad taip yra šiuo atveju.
- 62 Šiuo klausimu, kaip savo rašytinėse pastabose iš esmės tvirtina BPV ir Parlamentas, o ieškovė nepateikia jokių konkrečių įrodymų šiems teiginiams užginčyti, visų įstaigų turimų apdraustųjų indėlių suma gali atspindėti bendrą bankų sektoriaus raidą. Konkrečiai kalbant, niekas nerodo, kad galimas šios sumos padidėjimas negali būti siejamas su kitų šių įstaigų prisiimtų įsipareigojimų, kaip antai neapdraustųjų indėlių, kurių nesaugo IGS ir kurie savo ruožtu reiškia BPF dengiamos rizikos padidėjimą, padidėjimu.
- 63 Šiomis aplinkybėmis ieškovė neturėtų teigti, kad apdraustieji indėliai yra akivaizdžiai netinkama priemonė galutiniam tiksliniam lygiui apskaičiuoti, remdamasi Reglamento Nr. 806/2014 105 konstatuojamąja dalimi, kurioje numatyta:
- „tikslinis [BPF] lygis turėtų būti nustatytas kaip visų kredito įstaigų, kurioms suteiktas leidimas vykdyti veiklą dalyvaujančiose valstybėse narėse, apdraustųjų indėlių sumos procentinė dalis. Vis dėlto, kadangi tų įstaigų visų įsipareigojimų suma, atsižvelgiant į [BPF] funkcijas, būtų tinkamesnis kriterijus, Komisija turėtų įvertinti, kuris pagrindas – apdraustųjų indėlių ar visų įsipareigojimų – būtų tinkamesnis ir tai, ar ateityje [BPF] nereikėtų nustatyti minimalios absoliučios sumos, išlaikant tokias pačias vienodas sąlygas pagal Direktyvą [2014/59]“.
- 64 Iš tiesų vien tai, kad kitas kriterijus gali būti toks pat tinkamas kaip ir nustatytasis atitinkamuose teisės aktuose ir kad Sąjungos teisės aktų leidėjas nurodo, jog Komisija ateityje turi iš naujo įvertinti šio kriterijaus taikymą, nereiškia, kad šio teisės aktų leidėjo nustatytas kriterijus, žinant visas aplinkybes, yra akivaizdžiai netinkamas numatytam teisėtam tikslui pasiekti. Šiuo klausimu iš jurisprudencijos matyti, kad vykdydamas proporcingumo principo laikymosi kontrolę Bendrasis Teismas turi nustatyti ne tai, ar minėto teisės aktų leidėjo priimta priemonė buvo vienintelė arba geriausia iš galimų, bet tai, ar ji buvo akivaizdžiai netinkama (2001 m. liepos 12 d. Sprendimo *Jippes ir kt.*, C-189/01, EU:C:2001:420, 83 punktas).
- 65 Antra, ieškovė teigia, kad atsižvelgimas į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje siekiant nustatyti galutinį tikslinį lygį yra akivaizdžiai netinkama priemonė šio sprendimo 51 punkte nurodytam tikslui pasiekti, t. y. BPeM suteikti pakankamai išteklių, kad jis galėtų vykdyti savo funkcijas.
- 66 Šiuo klausimu iš šio sprendimo 38 ir 40 punktų matyti, jog tam, kad BPeM galėtų veiksmingai vykdyti savo funkcijas, Sąjungos teisės aktų leidėjas numatė BPF finansavimą atsižvelgdamas į bankų sektoriaus raidą, turint omenyje, kad galimas šio sektoriaus dydžio augimas per tam tikrą laiką taip pat lemtų finansinių išteklių, kurie turi būti suteikti BPF, taigi ir galutinio tikslinio lygio, padidėjimą. Atsižvelgiant į šio sprendimo 58 punkte padarytą išvadą, apdraustųjų indėlių suma pradinio laikotarpio pabaigoje nėra akivaizdžiai nereikšminga siekiant atspindėti minėto sektoriaus dydį ateityje ir taip užtikrinti pakankamą BPF finansavimą atsižvelgiant į numatomą šio sektoriaus padėtį.

- 67 Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 62 punkte, nėra akivaizdžiai netinkama remtis apdraustųjų indėlių raida siekiant preziumuoti kitų įstaigų priimtų išpareigojimų padidėjimą ir taip įvertinti galimą BPF dengiamą rizikos padidėjimą.
- 68 Šiomis aplinkybėmis ieškovė negali remtis, be kita ko, 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 575/2013 dėl pradžios reikalavimų kredito įstaigoms ir investiciniams įmonėms ir kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 648/2012 (OL L 176, 2013, p. 1) 428m ir 428n straipsniais, teigdama, kad pagal šias nuostatas apdrausti indėliai mažina įstaigų likvidumo riziką, todėl jų augimas nekelia jokios BPF naudojimo rizikos, taigi neturi lemti galutinio tikslinio lygio padidėjimo.
- 69 Šiuo klausimu iš Reglamento Nr. 575/2013 32 konstatuojamosios dalies, siejamos su Reglamento Nr. 806/2014 12 konstatuojamąja dalimi, matyti, kad rizikos ribojimu grindžiamus reikalavimus reglamentuojančiais teisės aktais siekiama kitokio tikslo nei reglamentavimo, susijusio su įstaigų pertvarkymu. Tokiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 575/2013 428m ir 428n straipsniai neįrodo, kad galutinio tikslinio lygio nustatymo būdas yra akivaizdžiai netinkamas, nes šiam būdui taikomi teisės aktai, susiję su įstaigų pertvarkymu.
- 70 Be to, ieškovė nepagrįstai teigia, kad dėl šių indėlių augimo neturėtų padidėti galutinis tikslinis lygis, remdamasi aplinkybe, kad atsižvelgimas į didelį likvidumą apdraustųjų indėlių srityje apskaičiuojant rizikos rodiklį „padengimo likvidžiuoju turtu rodiklis“ pagal Deleguotojo reglamento 2015/63 6 straipsnio 3 dalies b punktą lemtų atitinkamos įstaigos koregavimo koeficiento sumažinimą.
- 71 Iš tiesų vien ši aplinkybė negali įrodyti, kad apdraustųjų indėlių sumos didėjimas yra akivaizdžiai netinkamas bankų sektoriaus dydžio pokyčiams atspindėti ir atitinkamai BPF finansiniams poreikiams nustatyti, visų pirma siekiant įvertinti išpareigojimų, dėl kurių kyla rizika BPF, padidėjimą ir taip įvertinti tokią riziką, kurią BPF turėtų padengti per pertvarkymo procedūras.
- 72 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ieškovė neįrodė, jog Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje numatytas galutinio tikslinio lygio nustatymo būdas buvo akivaizdžiai netinkamas šio sprendimo 51 punkte nurodytam tikslui pasiekti.
- 73 Antra, ieškovė nepaaiškina, kodėl galutinio tikslinio lygio nustatymo metodas, numatytas Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalyje, akivaizdžiai viršija tai, kas būtina šio sprendimo 51 punkte nurodytam tikslui pasiekti. Konkrečiai kalbant, ji nepateikta konkrečių įrodymų, kad šis tikslas galėtų būti pasiektas tokiomis pat veiksmingomis, kaip šioje nuostatoje, priemonėmis, kurios mažiau varžytų atitinkamas įstaigas nei šio tikslinio lygio nustatymas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 74 Šiuo klausimu, darant prielaidą, kad ieškovė mano, jog galutinio tikslinio lygio nustatymas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą Reglamento Nr. 806/2014 įsigaliojimo momentu yra tokia mažiau ribojanti priemonė, ji nenurodo, kodėl ši priemonė leistų BPF turėti pakankamai finansinių išteklių veiksmingam BPeM veikimui užtikrinti.
- 75 Be to, ieškovė neturėtų teigti, kad siekdamas nustatyti galutinį tikslinį lygį Sąjungos teisės aktų leidėjas turėjo atsižvelgti į BPF naudojimo rizikos sumažėjimą dėl įstaigų turimų tinkamų išpareigojimų, laikydamasis minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų išpareigojimų (toliau – MNLTI) reikalavimo ir pajėgumo padengti nuostolius reikalavimo. Šiuo klausimu ieškovė, be kita

ko, nepaaiškino, kodėl atsižvelgimas į šiuos įsipareigojimus nustatant galutinio tikslinio lygio apskaičiavimo tvarką sukelia mažiau išlaidų atitinkamoms įstaigoms, kartu leidžiant BPF turėti pakankamai finansinių išteklių.

- 76 Galiausiai, darant prielaidą, kad galutinio tikslinio lygio apskaičiavimas atsižvelgiant į visus įstaigų įsipareigojimus yra tinkama priemonė, ieškovė neįrodė, kad dėl tokio apskaičiavimo atitinkamoms įstaigoms tektų mažesnė našta nei šio tikslinio lygio nustatymas remiantis apdraustųjų indėlių suma pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 77 Trečia, ieškovė nepateikė Bendrajam Teismui jokių konkrečių įrodymų, patvirtinančių, kad nustatius galutinį tikslinį lygį pagal pradinio laikotarpio pabaigoje buvusius apdraustuosius indėlius Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis įstaigoms sukėlė akivaizdžiai neproporcingų nepatogumų, palyginti su Sąjungos teisės aktų leidėjo siekiamais tikslais.
- 78 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, šią dalį reikia atmesti.

2) Dėl trečios dalies, grindžiamos tuo, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis pažeidžia SESV 114 straipsnį

- 79 Ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis nepatenka į SESV 114 straipsnio 1 dalies taikymo sritį. Konkrečiai kalbant, nustatant galutinį tikslinį lygį pagal dinaminę apdraustųjų indėlių sumos raidą pradinio laikotarpio pabaigoje, ši nuostata nepadeda pasiekti tikslo suderinti pertvarkymo finansavimo sąlygas atsižvelgiant į bankų sektoriaus keliamą riziką. Iš tiesų *ex ante* įnašų padidėjimas dėl apdraustųjų indėlių augimo, nepaisant pertvarkymo rizikos sumažėjimo, lemtų išteklių kaupimąsi, kuris nebūtų būtinas šiam suderinimo tikslui pasiekti. Kadangi nėra ryšio tarp apdraustųjų indėlių sumos ir rizikos BPV, dinamiškas galutinio tikslinio lygio nustatymas lemtų jo neproporcingumą.
- 80 Be to, *ex ante* įnašas virstų mokesčiu, kuris nepatenka į Sąjungos teisės aktų leidėjo suderinimo kompetenciją pagal SESV 114 straipsnio 2 dalį.
- 81 BPV, Parlamentas, Taryba ir Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 82 Pirmiausia primintina, kad Sąjungos teisės akto teisinio pagrindo parinkimas turi būti grindžiamas objektyviais kriterijais, kuriems gali būti taikoma teisminė kontrolė ir prie kurių priskirtini šio teisės akto tikslas ir turinys (žr. 2017 m. liepos 26 d. Nuomonės 1/15 (*ES ir Kanados PNR susitarimas*), EU:C:2017:592, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2018 m. rugsėjo 4 d. Sprendimo *Komisija / Taryba (Susitarimas su Kazachstanu)*, C-244/17, EU:C:2018:662, 36 punktą).
- 83 Pagal teisėkūros procedūrą priimami aktai, kurių teisinis pagrindas yra SESV 114 straipsnio 1 dalis, pirma, turi apimti priemones, skirtas valstybių narių įstatymams ir kitoms teisės aktų nuostatoms derinti, ir, antra, jais turi būti siekiama, kad būtų sukurta ir veiktų vidaus rinka (2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 100 punktas).
- 84 Pirma, primintina, kad SESV 114 straipsniu kaip teisiniu pagrindu galima remtis tik tuo atveju, kai iš teisės akto objektyviai ir iš tikrųjų išplaukia, kad jis skirtas vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlygoms pagerinti (žr. 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 113 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

- 85 Nagrinėjamu atveju, be kita ko, iš Reglamento Nr. 806/2014 1 ir 3 konstatuojamųjų dalių, taip pat Direktyvos 2014/59 1 konstatuojamosios dalies matyti, kad šis reglamentas buvo priimtas esant ekonomikos ir finansų krizei, kuri, kiek tai susiję su Sąjunga, parodė, kad trūksta priemonių, leidžiančių veiksmingai sumažinti finansinių sunkumų turinčių įstaigų keliamą riziką, todėl valstybės narės buvo priverstos naudoti viešuosius finansinius išteklius tokioms įstaigoms remti.
- 86 Iš Reglamento Nr. 806/2014 1 konstatuojamosios dalies taip pat matyti, kad ši krizė atskleidė grėsmes banko paslaugų vidaus rinkos veikimui ir didėjančią finansų rinkų susiskaidymo riziką. Tai iš tiesų kėlė nerimą vidaus rinkoje, kurioje bankai turėtų galėti vykdyti svarbią tarpvalstybinio pobūdžio veiklą, tačiau buvo nustatyta, kad šios veiklos mastas mažėja, nes baimintis, kad problemos išplis.
- 87 Be to, Reglamento Nr. 806/2014 2–4 ir 12 konstatuojamosiose dalyse Sąjungos teisės aktų leidėjas pažymėjo, kad dėl skirtingų nacionalinių pertvarkymo taisyklių ir susijusios administracinės praktikos, taip pat dėl vienodo sprendimų priėmimo proceso sprendžiant pertvarkymo bankų sąjungoje klausimą nebuvimo mažėja nacionalinių bankų sistemų patikimumas kitų valstybių narių, įskaitant BPeM nedalyvaujančias valstybes nares, bankų sistemomis ir didėja rinkos nestabilumas, nes neužtikrinama galimybė numatyti, kokios bus banko žlugimo pasekmės. Dėl šių skirtumų kai kurių bankų ir klientų skolinimosi sąnaudos galėjo padidėti vien dėl šių bankų įsisteigimo vietos, neatsižvelgiant į jų faktinį kreditingumą.
- 88 Galiausiai Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamento Nr. 806/2014 9 ir 19 konstatuojamosiose dalyse pabrėžė, kad tol, kol pertvarkymo taisyklės, praktika ir dalijimosi našta metodai išliks nacionaliniai, o pertvarkymui finansuoti reikalingi finansiniai ištekliai bus renkami ir leidžiami nacionaliniu lygmeniu, valstybių narių ir bankų sektoriaus ryšys nebus visiškai nutrauktas ir vidaus rinka išliks suskaidyta. Tai riboja tarpvalstybinę bankų veiklą, sukuria kliūčių naudotis pagrindinėmis laisvėmis ir iškraipo konkurenciją vidaus rinkoje.
- 89 Būtent dėl šių priežasčių Reglamentu Nr. 806/2014 siekiama susilpninti ryšius tarp atskirų valstybių narių numatomos biudžeto padėties ir jose veikiančių bankų ir įmonių finansavimo išlaidų, taip pat numatyti pareigą visam finansų sektoriui finansuoti finansų sistemos stabilizavimą.
- 90 Taigi Reglamente Nr. 806/2014, kaip nurodyta jo 1 straipsnyje, be kita ko, nustatomos vienodos įstaigų pertvarkymo taisyklės ir vienoda procedūra, kurias turėtų taikyti BPV, ir tai daroma siekiant pašalinti šio sprendimo 85–88 punktuose nurodytas grėsmes.
- 91 Esminis šių taisyklių ir šios procedūros elementas yra BPF, kuris, kaip matyti iš Reglamento Nr. 806/2014 67 ir 76 straipsnių ir jo 107 konstatuojamosios dalies, leidžia užtikrinti veiksmingą naudojimąsi pertvarkymo įgaliojimais ir, siekiant veiksmingai taikyti pertvarkymo priemones, prisidėti prie šių priemonių finansavimo.
- 92 BPF, siekiant užtikrinti pakankamus finansinius jo išteklius, kaip matyti iš šio sprendimo 85–88 punktuose išdėstytų argumentų, finansuojamas visų pirma iš įstaigų sumokėtų *ex ante* įnašų, kurių suma priklauso nuo galutinio tikslinio lygio, nustatyto pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį.

- 93 Taigi šių įnašų mokėjimu, nustatytu laikantis Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies, užtikrinamas veiksmingas įstaigų pertvarkymo vienodų taisyklių ir procedūros taikymas. Savo ruožtu, kaip matyti iš to paties reglamento 12 ir 19 konstatuojamųjų dalių, tuos įnašus nustatančios taisyklės leidžia užtikrinti, kad skirtinga nacionalinė praktika nebūtų kliūtis naudotis pagrindinėmis laisvėmis ar neiškraipytų konkurencijos vidaus rinkoje.
- 94 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentas, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis atsieta nuo suderinimo tikslo, nes šioje nuostatoje numatytas galutinis tikslinis lygis nustatomas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje.
- 95 Iš tiesų, viena vertus, *ex ante* įnašų apskaičiavimu atsižvelgiant į galutinį tikslinį lygį siekiama suteikti BPF finansinių išteklių remiantis vienodu referenciniu kriterijumi, kad pertvarkymo priemonės būtų veiksmingai taikomos pagal vienodą procedūrą. Taigi toks skaičiavimas gali nutraukti ryšį tarp įstaigos ir valstybės narės, kurioje yra jos buveinė, ir kartu prisidedama prie vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo, kaip tai suprantama pagal SESV 114 straipsnio 1 dalį. Kita vertus, atsižvelgiant į šio sprendimo 66 ir 67 punktuose išdėstytus motyvus, tai, kad galutinis tikslinis lygis nustatomas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje, negali būti laikoma atsieta nuo suderinimo tikslo.
- 96 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, konstatuotina, kad Reglamentu Nr. 806/2014, visų pirma jo 69 straipsnio 1 dalimi, siekiama pagerinti vidaus rinkos sukūrimo ir veikimo sąlygas.
- 97 Antra, primintina, kad žodžių junginiu „priemonės <...> suderinti“, vartojamu SESV 114 straipsnyje, SESV rengėjai, atsižvelgdami į suderintinos srities bendrą kontekstą ir ypatingas aplinkybes, norėjo Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikti diskreciją parinkti taikytiną derinimo techniką, kuri būtų tinkamiausia norimam rezultatui pasiekti, ypač srityse, kurioms būdingos sudėtingos techninės savybės (žr. 2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 102 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 98 Taigi Sąjungos teisės aktų leidėjas, pasirinkdamas derinimo techniką ir atsižvelgdamas į turimą diskreciją dėl SESV 114 straipsnyje nustatytų priemonių, gali deleguoti Sąjungos organui arba įstaigai įgaliojimus įgyvendinti siekiamą suderinimą. Taip būtent yra tuo atveju, kai priemonės, kurių reikia imtis, turi būti pagrįstos konkrečiomis profesinėmis ir techninėmis žiniomis ir tokio subjekto galimybe reaguoti (2014 m. sausio 22 d. Sprendimo *Jungtinė Karalystė / Parlamentas ir Taryba*, C-270/12, EU:C:2014:18, 105 punktas).
- 99 Atsižvelgiant į tai pažymėtina, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 85–88 punktų, priemonės, kurių reikia imtis pertvarkymo srityje, turi būti grindžiamos konkrečiomis profesinėmis ir techninėmis žiniomis. Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teisės aktų leidėjas galėjo suteikti BPV įgaliojimus pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį nustatyti *ex ante* įnašų sumą, taip pat valdyti BPF finansinius išteklius pagal šio reglamento 67 straipsnio 2 ir 3 dalis.
- 100 Be to, kaip matyti iš šio sprendimo 92 ir 93 punktų, Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis yra esminis įstaigų pertvarkymo taisyklių ir procedūros elementas, padedantis užtikrinti, kad skirtinga nacionalinė praktika nebūtų kliūtis naudotis pagrindinėmis laisvėmis ar neiškraipytų konkurencijos vidaus rinkoje.
- 101 Šiomis aplinkybėmis Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis gali būti laikoma nuostata dėl valstybių narių teisės aktų, susijusių su įstaigų pertvarkymu bankų sąjungoje, derinimo.

- 102 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis atitinka SESV 114 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.
- 103 Trečia, reikia išnagrinėti ieškovės argumentą, kad dėl galutinio tikslinio lygio nustatymo atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą *ex ante* įnašas iš esmės yra mokestis, todėl nepatenka į Sąjungos teisės aktų leidėjo suderinimo kompetenciją pagal SESV 114 straipsnio 2 dalį.
- 104 SESV 114 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad jo 1 dalis netaikoma, be kita ko, „fiskalinėms nuostatoms“.
- 105 Dėl sąvokos „fiskalinės nuostatos“ aiškinimo konstatuotina, kad SESV nepateikiama jos apibrėžties (šiuo klausimu žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija / Taryba*, C-338/01, EU:C:2004:253, 63 punktą).
- 106 Vis dėlto iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad konkretaus sektoriaus ūkio subjektų atlikti mokėjimai nėra fiskalinio pobūdžio ypač tuo atveju, kai jie tiesiogiai skirti tik šio sektoriaus išlaidoms finansuoti arba kai šios išlaidos būtinos to sektoriaus veikimui užtikrinti, siekiant visų pirma jį stabilizuoti (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 1989 m. liepos 11 d. Sprendimo *Schröder HS Kraftfutter*, 265/87, EU:C:1989:303, 9 ir 10 punktus).
- 107 Šie argumentai taikomi ir *ex ante* įnašams, kurie atitinka draudimo principais pagrįstą logiką ir kuriuos moka konkretaus sektoriaus ūkio subjektai tam, kad būtų finansuojamos tik šio sektoriaus išlaidos.
- 108 Taigi dėl *ex ante* įnašų pobūdžio šio sprendimo 85 punkte jau pažymėta, kad Reglamentas Nr. 806/2014 buvo priimtas esant ekonomikos ir finansų krizei, kuri, kiek tai susiję su Sąjunga, parodė, kad trūksta priemonių, leidžiančių veiksmingai sumažinti finansinių sunkumų turinčių įstaigų keliamą riziką, todėl valstybės narės buvo priverstos naudoti viešuosius finansinius išteklius tokioms įstaigoms remti. BPeM siekiama išvengti žalos, patiriamos per tokias krizes žlugus įstaigoms, nes jų žlugimas vienoje valstybėje narėje gali kelti pavojų visų finansų rinkų stabilumui, kaip matyti iš šio reglamento 8 ir 12 konstatuojamųjų dalių.
- 109 Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teisės aktų leidėjas nusprendė, kad, kaip matyti, be kita ko, iš Reglamento Nr. 806/2014 100 konstatuojamosios dalies, finansų sistemos stabilizavimą turi finansuoti visas finansų sektorius.
- 110 Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad *ex ante* įnašai yra specifiniai dėl to, kad, kaip patvirtina Direktyvos 2014/59 105–107 konstatuojamosios dalys ir Reglamento Nr. 806/2014 41 konstatuojamoji dalis, jais, laikantis draudimo principais pagrįstos logikos, siekiama užtikrinti, kad finansų sektorius skirtų pakankamai finansinių išteklių BPeM, kad šis galėtų atlikti savo funkcijas (2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 punktą).
- 111 Taigi pagal Reglamento Nr. 806/2014 67 straipsnio 2 ir 4 dalis ir 61 konstatuojamąją dalį *ex ante* įnašai renkami iš finansų sektoriaus ūkio subjektų tam, kad būtų papildytas BPF, o juo naudotis leidžiama tik siekiant užtikrinti veiksmingą pertvarkymo priemonių taikymą ir naudojimąsi pertvarkymo įgaliojimais, kai paaiškėja, kad tokios priemonės yra būtinos šio sektoriaus finansinio stabilumo tikslui įgyvendinti.

- 112 Šiuo klausimu pažymėtina, kad, kaip matyti iš Reglamento Nr. 806/2014 1 straipsnio, šio sprendimo 111 punkte nurodytos priemonės taikomos tik toms įstaigoms, kurios privalo mokėti *ex ante* įnašus.
- 113 Žinoma, Reglamente Nr. 806/2014 nenustatyta jokie automatinio ryšio tarp *ex ante* įnašo mokėjimo ir atitinkamos įstaigos pertvarkymo. Būtent dėl šios priežasties *ex ante* įnašai neturėtų būti vertinami kaip draudimo įmokos, kurių kasmetinis mokėjimas ir grąžinimas būtų galimas (šiuo klausimu žr. 2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 70 ir 73 punktus).
- 114 Vis dėlto įstaigos dvejopai naudojasi BPF, finansuojamu būtent jų *ex ante* įnašais.
- 115 Pirma, kai įstaigos žlunga arba gali žlugti, jų finansinė padėtis gali būti sureguliuota per pertvarkymo procedūrą, kurią dėl jų galima pradėti, jeigu įvykdytos ir kitos Reglamento Nr. 806/2014 18 straipsnyje numatytos sąlygos. Taigi tokia procedūra leidžia naudoti BPF finansinius išteklius dėl tokių įstaigų, nes šie ištekliai buvo papildyti jų įnašais.
- 116 Antra, mokėdamos *ex ante* įnašus visos įstaigos gauna naudos iš to, kad finansų sistema yra stabili, o tai užtikrina BPF.
- 117 Iš tiesų BPF apsaugo nuo rizikos, kurią visas finansų sektorius kelia finansų sistemos stabilumui (2021 m. sausio 20 d. Sprendimo *ABLV Bank / BPV*, T-758/18, EU:T:2021:28, 72 punktą).
- 118 Vadinas, laikantis ne fiskalinės, o draudimo principais pagrįstos logikos, BPF siekiama užtikrinti viso finansų sektoriaus stabilumą ir jo tikslas – visų įstaigų apsauga nuo paties šio sektoriaus krizės.
- 119 Beje, ši draudimo principais pagrįstos logikos tikslą atspindi ir tai, kaip apskaičiuojami *ex ante* įnašai, nes jie grindžiami ne konkrečia tarifu taikymu apmokestinimo bazei, bet, vadovaujantis Direktyvos 2014/59 102 ir 103 straipsniais, taip pat Reglamento Nr. 806/2014 69 ir 70 straipsniais, galutinio tikslinio lygio, vėliau – metinio tikslinio lygio, kuris turi būti paskirstytas įstaigoms, nustatymu (šiuo klausimu žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 113 punktą). Šis metinio tikslinio lygio paskirstymas grindžiamas, be kita ko, kaip matyti ir iš Reglamento Nr. 806/2014 109 konstatuojamosios dalies, rizika, kurią kiekviena įstaiga kelia finansų sistemos stabilumui, o tai skatina įstaigas veikti pagal mažiau rizikingą modelį.
- 120 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad įstaigų *ex ante* įnašai mokami laikantis draudimo principais pagrįstos logikos, nes jie tiesiogiai skirti tik finansų sektoriaus, kuriam priklauso šios įstaigos, išlaidoms finansuoti ir šios išlaidos būtinos šio sektoriaus veikimui užtikrinti, be kita ko, siekiant jį stabilizuoti tam tikrų įstaigų žlugimo atveju ir sumažinti problemos mastą.
- 121 Taigi Reglamento Nr. 806/2014 nuostatos, pagal kurias įstaigos įpareigojamos mokėti *ex ante* įnašus ir kuriose nustatoma jų apskaičiavimo tvarka, be kita ko, jo 69 straipsnio 1 dalis, nėra „fiskalinės nuostatos“, kaip tai suprantama pagal SESV 114 straipsnio 2 dalį.
- 122 Šios išvados nepaneigia ieškovės argumentas, kad Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis atsieta nuo suderinimo tikslo, nes šioje nuostatoje numatyta galutinio tikslinio lygio suma nustatoma atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje, todėl *ex ante* įnašas virstų mokesčiu.

- 123 Iš tiesų, pirma, dėl šio sprendimo 95 punkte nurodytų priežasčių toks galutinio tikslinio lygio apskaičiavimo būdas negali būti laikomas atsietu nuo suderinimo tikslo. Antra, šios sumos apskaičiavimo tvarka neturi įtakos tam, kad pajamos iš *ex ante* įnašų konkrečiai ir tiesiogiai skiriamos tik finansų sektoriaus išlaidoms finansuoti ir kad šie įnašai gali būti laikomi būtinais šiam sektoriui veikti, siekiant jį stabilizuoti.
- 124 Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, kad SESV 114 straipsnis yra tinkamas teisinis pagrindas Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 daliai priimti.
- 125 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, ketvirtojo pagrindo trečią dalį reikia atmesti.

c) Išvada dėl ketvirtojo pagrindo antros ir trečios dalių

- 126 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas, kiek jis grindžiamas Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu.

[*Praleista*]

B. Dėl pagrindų, susijusių su ginčijamo sprendimo teisėtumu

1. Dėl pirmojo pagrindo, susijusio su motyvavimo trūkumu

[*Praleista*]

d) Dėl antros dalies, susijusios su metinio tikslinio lygio motyvavimu

- 338 Ieškovės teigimu, metinio tikslinio lygio nustatymas ginčijamame sprendime nėra tinkamai motyvuotas. Konkrečiai kalbant, BPV turėjo paaiškinti, kaip atsižvelgė į galimą prociklinių įnašų poveikį atitinkamų įstaigų finansinei būklei. Be to, BPV nepranešė nei apie prognozuojamą galutinį tikslinį lygį, nei apie savo aiškinimą dėl Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje nurodytos viršutinės ribos. Kaip matyti iš sprendimo, kuriuo nustatomi *ex ante* įnašai už 2022 m. įnašų mokėjimo laikotarpį, BPV mano turinti teisę laisvai padidinti metinį tikslinį lygį, taikydama koeficientą, kuris nenumatytas taikytinuose teisės aktuose, ir taip nustatyti įstaigoms neproporcingą naštą.
- 339 BPV atsikerta, kad iš ginčijamo sprendimo 35–48 konstatuojamųjų dalių matyti, jog ji laikėsi pareigos motyvuoti, kiek tai susiję su 2021 m. įnašų laikotarpio metinio tikslinio lygio nustatymu.
- 340 Konkrečiai kalbant, iš ginčijamo sprendimo 43–48 konstatuojamųjų dalių matyti, kad BPV atsižvelgė į COVID-19 pandemiją, analizuodama ekonominio ciklo etapą ir galimą prociklinių įnašų poveikį juos mokančių įstaigų finansinei padėčiai. Šiuo klausimu BPV paaiškino, kad tikėjosi ekonomikos atsigavimo 2021 m., nors šį atsigavimą sunku numatyti.
- 341 Be to, BPV savo interneto svetainėje paskelbė prognozuojamą galutinį tikslinį lygį, o ieškovė žinojo apie šį paskelbimą. Tariamasis BPV aiškinimas dėl Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje numatytos 12,5 % viršutinės ribos neatskleidimas negali turėti įtakos ginčijamo sprendimo motyvų teisėtumui.

- 342 Pirmiausia reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį pradinio laikotarpio pabaigoje BPF turimi finansiniai ištekliai turi pasiekti galutinį tikslinį lygį, atitinkantį bent 1 % visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, apdraustųjų indėlių sumos.
- 343 Pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 2 dalį pradiniu laikotarpiu *ex ante* įnašai turi būti laiko atžvilgiu paskirstyti kuo vienodžiau, kol bus pasiektas šio sprendimo 342 punkte nurodytas galutinis tikslinis lygis, tačiau tinkamai atsižvelgiant į veiklos ciklo etapą ir prociklinių įnašų galimą poveikį įstaigų finansinei būklei.
- 344 Reglamento Nr. 806/2014 70 straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad kiekvienais metais visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijose, mokėtini įnašai neviršija 12,5 % galutinio tikslinio lygio.
- 345 Dėl *ex ante* įnašų apskaičiavimo būdo Deleguotojo reglamento 2015/63 4 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad BPV nustato jų sumą remdamasi metiniu tiksliniu lygiu, atsižvelgdama į galutinį tikslinį lygį ir remdamasi visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, vidutine ankstesnių metų apdraustųjų indėlių suma, apskaičiuota kas ketvirtį.
- 346 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamosios dalies, BPV nustatė, kad 2021 m. įnašų laikotarpiu metinio tikslinio lygio suma yra 11 287 677 212,56 EUR.
- 347 Ginčijamo sprendimo 36 ir 37 konstatuojamosiose dalyse BPV iš esmės paaiškino, kad metinis tikslinis lygis turi būti nustatytas remiantis analize, susijusia su apdraustųjų indėlių raida ankstesniais metais ir visais reikšmingais ekonominės situacijos pokyčiais, taip pat analize, susijusia su veiklos ciklo etapo rodikliais ir prociklinių įnašų poveikiu įstaigų finansinei padėčiai. Paskui BPV nusprendė, kad tikslinga nustatyti koeficientą, grindžiamą šia analize ir BPF turimais finansiniais ištekliais (toliau – koeficientas). Siekdama apskaičiuoti metinį tikslinį lygį, BPV taikė šį koeficientą vienai aštuntajai vidutinės apdraustųjų indėlių sumos 2020 m.
- 348 Ginčijamo sprendimo 38–47 konstatuojamosiose dalyse BPV išdėstė veiksmus, kuriuos atliko nustatydamą koeficientą.
- 349 Ginčijamo sprendimo 38 konstatuojamojoje dalyje BPV konstatavo nuolatinę apdraustųjų indėlių augimo tendenciją visose dalyvaujančių valstybių narių įstaigose. Konkrečiai kalbant, vidutinė kas ketvirtį apskaičiuota šių indėlių suma 2020 m. buvo 6,689 trln. EUR.
- 350 Ginčijamo sprendimo 40 ir 41 konstatuojamosiose dalyse BPV pristatė prognozuojamą apdraustųjų indėlių raidą per likusius trejus pradinio laikotarpio metus, t. y. nuo 2021 m. iki 2023 m. Ji laikėsi nuomonės, kad iki pradinio laikotarpio pabaigos metinis apdraustųjų indėlių augimo tempas bus 4–7 %.
- 351 Ginčijamo sprendimo 42–45 konstatuojamosiose dalyse BPV pateikė veiklos ciklo etapo ir galimo prociklinio poveikio, kurį *ex ante* įnašai gali turėti įstaigų finansinei padėčiai, vertinimą. Šiuo tikslu ji nurodė, kad atsižvelgė į kelis rodiklius, pavyzdžiui, Komisijos prognozę dėl bendrojo vidaus produkto augimo ir ECB prognozes šiuo klausimu ar privačiojo sektoriaus kredito srautą, išreikštą bendrojo vidaus produkto procentine dalimi.

- 352 Ginčijamo sprendimo 46 konstatuojamojoje dalyje BPV padarė išvadą, kad nors pagrįsta tikėtis tolesnio apdraustųjų indėlių augimo bankų sąjungoje, šio augimo tempas bus mažesnis nei 2020 m. Šiuo klausimu ginčijamo sprendimo 47 konstatuojamojoje dalyje BPV nurodė, kad laikėsi „atsargaus požiūrio“ dėl apdraustųjų indėlių augimo tempo ateinančiais metais iki 2023 m.
- 353 Atsižvelgdama į šias aplinkybes ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamojoje dalyje BPV nustatė 1,35 % koeficientą. Tada ji apskaičiavo metinio tikslinio lygio sumą, 2020 m. vidutinę apdraustųjų indėlių sumą padauginusi iš šio koeficiento ir šią sandaugą padalijusi iš aštuonių pagal minėto sprendimo 48 punkte pateiktą matematinę formulę:
- $$\text{„Tikslas}_0 \text{ [metinio tikslinio lygio suma]} = \text{Apdraustųjų indėlių suma}_{2020} * 0,0135 * \frac{1}{8} = 11\,287\,677\,212,56 \text{ EUR}“.$$
- 354 Vis dėlto per posėdį BPV nurodė, kad 2021 m. įnašų laikotarpio metinį tikslinį lygį nustatė, kaip nurodyta toliau.
- 355 Pirma, remdamasi perspektyvine analize, BPV nustatė, kad visų įstaigų, gavusių veiklos leidimą visų dalyvaujančių valstybių narių teritorijoje, apdraustųjų indėlių suma, prognozuojama pradinio laikotarpio pabaigoje, yra maždaug 7,5 trln. EUR. Apskaičiuodama šią sumą, BPV atsižvelgė į vidutinę apdraustųjų indėlių sumą 2020 m., t. y. 6,689 trln. EUR, 4 % metinį apdraustųjų indėlių augimo tempą ir iki pradinio laikotarpio pabaigos likusių įnašų mokėjimo laikotarpių skaičių (trys).
- 356 Antra, pagal Reglamento Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį BPV apskaičiavo 1 % nuo šių 7,5 trln. EUR – numatomą galutinio tikslinio lygio sumą, kuri turi būti pasiekta 2023 m. gruodžio 31 d., t. y. apie 75 mlrd. EUR.
- 357 Trečia, BPV iš šios sumos atskaitė finansinius išteklius, kuriuos BPF jau turėjo 2021 m., t. y. apie 42 mlrd. EUR, ir gavo sumą, kurią iki pradinio laikotarpio pabaigos likusiais įnašų mokėjimo laikotarpiais, t. y. 2021–2023 m., dar reikėjo surinkti. Ši suma sudarė apie 33 mlrd. EUR.
- 358 Ketvirta, BPV padalijo šią sumą iš trijų, kad vienodai ją paskirstytų minėtiems likusiems trimis įmokų mokėjimo laikotarpiais. Taigi 2021 m. įnašų laikotarpio metinis tikslinis lygis buvo tokio dydžio, koks nurodytas šio sprendimo 346 punkte, t. y. apie 11,287 mlrd. EUR.
- 359 Per teismo posėdį BPV taip pat tvirtino, kad viešai paskelbė informaciją, kuria grindžiama šio sprendimo 355–358 punktuose aprašyta metodika ir kuri leido ieškovei suprasti metodą, pagal kurį buvo nustatytas metinis tikslinis lygis. Konkrečiai kalbant, ji patikslino, kad savo interneto svetainėje 2021 m. gegužės mėn., t. y. po to, kai priimtas ginčijamas sprendimas, bet prieš šio ieškinio pareiškimą, paskelbė faktų suvestinę „Fact Sheet 2021“ (toliau – faktų suvestinė), kurioje buvo nurodyta numatoma galutinio tikslinio lygio suma. Be to, BPV tvirtino, kad BPF turimų finansinių išteklių suma taip pat buvo prieinama jos interneto svetainėje ir per kitus viešus šaltinius dar gerokai iki ginčijamo sprendimo priėmimo.
- 360 Siekiant išnagrinėti, ar BPV laikėsi pareigos motyvuoti, kiek tai susiję su metinio tikslinio lygio nustatymu, pirmiausia reikia priminti, kad nemotyvavimas ar nepakankamas motyvavimas yra viešąja tvarka grindžiamas pagrindas, kurį Sąjungos teismas gali ar net turi iškelti savo iniciatyva (žr. 2009 m. gruodžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Airija ir kt.*, C-89/08 P, EU:C:2009:742,

34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Taigi Bendrasis Teismas gali ar net turi atsižvelgti ir į kitus motyvavimo trūkumus nei tie, kuriais remiasi ieškovas, ypač kai jie išaiškėja vykstant procesui.

- 361 Šiuo tikslu per žodinę proceso dalį šalys buvo išklaustytos dėl visų galimų ginčijamo sprendimo motyvavimo trūkumų, kiek tai susiję su metinio tikslinio lygio nustatymu. Keliskart konkrečiai dėl to paklausta, BPV žingsnis po žingsnio aprašė metodiką, kurią faktiškai taikė nustatydamą metinį tikslinį lygį 2021 m. įnašų laikotarpiui, kaip aprašyta šio sprendimo 355–358 punktuose.
- 362 Be to, kiek tai susiję su pareigos motyvuoti turiniu, iš jurisprudencijos matyti, kad Sąjungos institucijos ar įstaigos priimto sprendimo motyvai, be kita ko, turi būti neprieštaringi, kad suinteresuotieji asmenys, siekdami apginti savo teises kompetentingame teisme, galėtų žinoti tikruosius šio sprendimo motyvus, o šis teismas – vykdyti kontrolę (šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2005 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Suproco / Komisija*, T-101/03, EU:T:2005:336, 20 ir 45–47 punktus ir 2015 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Graikija / Komisija*, T-241/13, EU:T:2015:982, 56 punktą).
- 363 Be to, kai ginčijamo sprendimo rengėjas per procesą Sąjungos teisme pateikia savo motyvų paaiškinimų, jie turi atitikti tame sprendime išdėstytus argumentus (šiuo klausimu žr. 2005 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Suproco / Komisija*, T-101/03, EU:T:2005:336, 45–47 punktus ir 2016 m. gruodžio 13 d. Sprendimo *Printeos ir kt. / Komisija*, T-95/15, EU:T:2016:722, 54 ir 55 punktus).
- 364 Iš tiesų, jei ginčijamame sprendime pateikti argumentai neatitinka tokių paaiškinimų, pateiktų per teismo procesą, atitinkamo sprendimo motyvai neatlieka šio sprendimo 299 ir 300 punktuose nurodytų funkcijų. Konkrečiai kalbant, toks nenuoseklumas trukdo, pirma, suinteresuotiesiems asmenims prieš pareiškiant ieškinį sužinoti tikruosius ginčijamo sprendimo motyvus ir pasirengti gynybai jų atžvilgiu ir, antra, Sąjungos teismui nustatyti motyvus, kuriais teisiškai paremtas tas sprendimas, ir išnagrinėti jų atitiktį taikytinoms normoms.
- 365 Galiausiai reikia priminti: kai BPV priima sprendimą, kuriuo nustatomi *ex ante* įnašai, ji turi supažindinti atitinkamas įstaigas su šių įnašų apskaičiavimo metodu (žr. 2021 m. liepos 15 d. Sprendimo *Komisija / Landesbank Baden-Württemberg ir BPV*, C-584/20 P ir C-621/20 P, EU:C:2021:601, 122 punktą).
- 366 Tą patį reikia pasakyti apie metinio tikslinio lygio nustatymo metodą, nes ši suma turi esminę reikšmę tokio sprendimo struktūroje. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 15 punkto, *ex ante* įnašai apskaičiuojami paskirstant minėtą sumą visoms atitinkamoms įstaigoms, todėl tos sumos padidinimas ar sumažinimas atitinkamai lemia kiekvienos iš šių įstaigų *ex ante* įnašo padidėjimą arba sumažėjimą.
- 367 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad nors BPV ginčijamame sprendime turi pateikti įstaigoms paaiškinimus dėl metinio tikslinio lygio nustatymo metodo, šie paaiškinimai turi atitikti per teismo procesą BPV pateiktus paaiškinimus dėl faktiškai taikyto metodo.
- 368 Vis dėlto nagrinėjamoje byloje taip nėra.
- 369 Iš tiesų pirmiausia reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamojoje dalyje yra pateikta matematinė formulė, kuria remiantis, kaip teigiama šiame sprendime, buvo nustatytas metinis tikslinis lygis. Vis dėlto matyti, kad ši formuluotė neapima BPV faktiškai taikyto metodo,

paaikškinto per teismo posėdį, elementų. Iš tiesų, kaip matyti iš šio sprendimo 355–358 punktų, pagal šį metodą BPV apskaičiavo metinio tikslinio lygio sumą, iš galutinio tikslinio lygio atėmusi BPF turimus finansinius išteklius ir gautą sumą, liekančią surinkti iki pradinio laikotarpio pabaigos, padalijusi iš trijų. Tačiau šių dviejų skaičiavimo etapų minėtoje matematinėje formulėje nėra.

- 370 Žinoma, iš ieškovės argumentų, susijusių su šiuo ieškinio pagrindu, matyti, kad ji žinojo apie faktų suvestinę, taigi ir apie galimas galutinio tikslinio lygio sumas, nurodytas skalėje, kuri į ją įtraukta. Vis dėlto, net darant prielaidą, kad ji žinojo ir BPF turimų finansinių išteklių sumą, vien šios aplinkybės neleido jai suprasti, kad BPV faktiškai taikė šio sprendimo 369 punkte nurodytas dvi operacijas, be to, ginčijamo sprendimo 48 konstatuojamojoje dalyje numatytoje matematinėje formulėje jos net neminimos.
- 371 Panašūs neatitikimai taip pat turi įtakos tam, kaip buvo nustatytas 1,35 % koeficientas, o jis šio sprendimo 370 punkte nurodytoje matematinėje formulėje yra itin svarbus. Iš tiesų šį koeficientą galima suprasti taip, kad jis, be kitų parametų, grindžiamas prognozuojamu apdraustųjų indėlių augimu likusiais pradinio laikotarpio metais. Kaip per teismo posėdį pripažino BPV, šis koeficientas buvo nustatytas taip, kad būtų galima pagrįsti metinio tikslinio lygio sumos apskaičiavimo rezultatą, t. y. po to, kai BPV apskaičiavo šią sumą keturiais etapais, nurodytais šio sprendimo 355–358 punktuose, be kita ko, sumą, kuri gauta iš galutinio tikslinio lygio atėmus BPF turimus finansinius išteklius, padalijus iš trijų. Tačiau tokių veiksmų visiškai nematyti iš ginčijamo sprendimo.
- 372 Be to, reikia priminti, kad, remiantis faktų suvestine, numatoma galutinio tikslinio lygio suma svyravo nuo 70 iki 75 mlrd. EUR. Vis dėlto ši skalė neatitinka ginčijamo sprendimo 41 konstatuojamojoje dalyje nurodytos apdraustųjų indėlių augimo tempo skalės – nuo 4 % iki 7 %. Iš tiesų per teismo posėdį BPV nurodė, kad, siekdama nustatyti metinį tikslinį lygį, ji atsižvelgė į apdraustųjų indėlių augimo tempą (4 %), kuris buvo mažiausias antrosios skalės dydis, ir taip apskaičiavo galutinį tikslinį lygį (75 mlrd. EUR), kuris buvo didžiausia pirmosios skalės vertė. Taigi matyti, kad egzistuoja neatitiktis tarp šių dviejų skalių. Iš tiesų, viena vertus, skalė, susijusi su apdraustųjų indėlių raidos rodikliu, taip pat apima 4 % viršijančias vertes, kurias taikant apskaičiuota galutinio tikslinio lygio suma būtų didesnė už sumą, kurią apima su šiuo tiksliniu lygiu susijusi skalė. Kita vertus, ieškovė negali suprasti priežasties, dėl kurios BPV į su minėtu tiksliniu lygiu susijusią skalę įtraukė mažesnes nei 75 mlrd. EUR sumas. Iš tiesų tam reikėjo taikyti mažesnę nei 4 % dydį, kurio neapima su apdraustųjų indėlių augimo tempu susijusi skalė. Šiomis aplinkybėmis ieškovė negalėjo nustatyti, kaip BPV naudojo skalę, susijusią su šių indėlių raidos rodikliu, numatomam galutiniam tiksliniam lygiui apskaičiuoti.
- 373 Darytina išvada, kad, kiek tai susiję su metinio tikslinio lygio nustatymu, BPV faktiškai taikytas metodas, paaikškintas per teismo posėdį, neatitinka ginčijamame sprendime aprašyto metodo, taigi nei įstaigos, nei Bendrasis Teismas negalėjo iš ginčijamo sprendimo nustatyti tikrųjų motyvų, dėl kurių buvo nustatytas šis tikslinis lygis.
- 374 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ginčijamas sprendimas turi motyvavimo trūkumų, kiek tai susiję su metinio tikslinio lygio nustatymu.
- 375 Taigi pirmojo pagrindo antrą dalį reikia pripažinti pagrįsta. Vis dėlto, turint omenyje teisines ir ekonomines šios bylos pasekmes, siekiant tinkamo teisingumo vykdymo reikia toliau išnagrinėti kitus ieškinio pagrindus.

[*Praleista*]

3. Dėl ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, grindžiamos Įgyvendinimo reglamento 2015/81 4 straipsnio, siejamo su Reglamente Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu

- 487 Ketvirtajam pagrindui pagrįsti pateiktoje pirmoje dalyje ieškovė teigia, kad BPV pažeidė Įgyvendinimo reglamento 2015/81 4 straipsnį, siejamą su Reglamente Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalimi, nes nustatydamą galutinį tikslinį lygį ji atsižvelgė į numatytą įstaigų apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje. Pagal Reglamente Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalį BPV turėjo nustatyti šį tikslinį lygį „statiškai“, atsižvelgdama į įstaigų apdraustųjų indėlių sumą pastarojo reglamento įsigaliojimo momentu.
- 488 BPV, Parlamentas, Taryba ir Komisija nesutinka su šiais argumentais.
- 489 Šiuo klausimu iš šio sprendimo 35–40 punktų matyti, kad Reglamente Nr. 806/2014 69 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad galutinis tikslinis lygis turi būti nustatomas atsižvelgiant į apdraustųjų indėlių sumą pradinio laikotarpio pabaigoje. Todėl ginčijamo sprendimo 38–41 konstatuojamosiose dalyse BPV teisingai atsižvelgė į apdraustųjų indėlių pokyčius iki pradinio laikotarpio pabaigos, kad nustatytų galutinį tikslinį lygį ir paskui nustatytų metinį tikslinį lygį.
- 490 Taigi ketvirtojo pagrindo pirmą dalį reikia atmesti.

[*Praleista*]

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2021 m. balandžio 14 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) sprendimą SRB/ES/2021/22 dėl *ex ante* įnašų į Bendrą pertvarkymo fondą už 2021 m. apskaičiavimo, kiek jis susijęs su *Deutsche Bank AG*.**
- 2. Palikti galioti Sprendimo SRB/ES/2021/22, kiek jis susijęs su *Deutsche Bank AG*, padarinius, kol per protingą terminą, kuris negali viršyti šešių mėnesių nuo šio Bendrojo Teismo sprendimo paskelbimo dienos, įsigalios naujas BPV sprendimas, kuriuo nustatomas šios įstaigos *ex ante* įnašas į Bendrą pertvarkymo fondą už 2021 m. įnašų mokėjimo laikotarpį.**
- 3. BPV padengia savo ir *Deutsche Bank AG* patirtas bylinėjimosi išlaidas.**
- 4. Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Kornezov

De Baere

Petrлік

Kecsmár

Kingston

Paskelbta 2024 m. liepos 17 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge

Parašai.